

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych (...)

z dnia 3 września 2018r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w składzie:

Przewodniczący: r. pr. G. K.

Sędziowie: r. pr. W. L. (sprawozdawca)

r.pr. A. W.

Protokolant: r.pr. K. C.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. B. C.

W sprawie z zażalenia na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 11 lipca 2018 r. RD 154/17 o umorzeniu dochodzenia w sprawie przeciwko r.pr. B. D..

postanawia

1.

Na podstawie art.74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t.j. Dz.U. z 2017 poz.1870) w zw z art.437 § 1 i § 2 kpk i art. 465 § 1 i § 2 kpk oraz art. 330 § 1 kpk uchylić w całości zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do ponownego rozpoznania.

2.

Na podstawie art.70⁶ ust. 2 zd.2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t.j. Dz.U. z 2017 poz.1870) kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym w kwocie zryczałtowanej 1100 zł (słownie : jeden tysiąc sto złotych) obciążyć (...) (...).

Uzasadnienie

W dniu 6 sierpnia 2018 roku wpłynęło do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) (zwanego dalej (...)) zażalenie I. P. na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) (zwanego dalej RD) z dnia 11 lipca 2018 roku o umorzeniu dochodzenia, sygn. akt RD 154/17.

Żaląca się I. P. zarzuciła, że umorzenie przez RD dochodzenia było niezasadne bowiem zachowanie racy prawnego B. D. polegające na wysłaniu do jej pracodawcy pisma, którego treść dyskredytowała ją jako pracownika banku było nieetyczne i sprzeczne z zasadami etyki zawodu radcy prawnego (k. 100 akt sprawy).

Sąd ustalił:

Wraz ze skargą na nieetyczne postępowanie radcy prawnego B. D., która wpłynęła w dniu 30 listopada 2017 roku do tutejszej I. I. P. dołączyła, między innymi, kserokopię pisma z dnia 3 sierpnia 2017 roku adresowanego do (...) BANK S.A. podpisanego przez wyżej wymienią radcę prawnego.

Z treści tego pisma wynika, że jest to pismo własne radcy prawnego B. D.. W piśmie tym użyła ona sformułowania „ W związku z toczącym się postępowaniem przed Sądem , gdzie występuję jako pełnomocnik procesowy mam obowiązek poinformować Wasz Bank o fakcie niewłaściwego, a także nieetycznego oraz wręcz przestępczego charakteru czynu jakiego dopuściła się Wasza pracownica I. P.” (k. 3 akt sprawy).

W dniu 11 lipca 2018 roku RD wydała na postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie radcy prawnego B. D. powołując jako podstawę art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych. RD uznała, że czynu nie popełniono (k. 84 – 90 akt sprawy).

Sąd zważył co następuje:

Rzecznik Dyscyplinarny wbrew materiałowi zgromadzonemu w sprawie uznał, że radca prawny B. D. nie popełniła czynu o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych.

Zdaniem Sądu załączona do skargi kserokopia pisma z dnia 3 sierpnia 2017 roku autorstwa radcy prawnego B. D. jednoznacznie świadczy, że wymieniona naruszyła normę zawartą w treści art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych, a to poprzez wyjawienie wobec osób trzecich, jakim był obecny pracodawca osoby skarżącej i wobec tego stosownie do treści art. 64 ust. 1 tej ustawy podlega ona odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem.

Z tych względów należało uchylić zażalone postanowienie.

Sąd nie uznał za zasadny zarzut skarżącej o tym, że nie była ona słuchana w niniejszej sprawie ani jako pokrzywdzona ani jako świadek, bowiem do stwierdzenia czy czyn zaistniał wystarczyło przyznanie przez radę prawnego B. D., że jest autorem pisma z dnia 3 sierpnia 2017 roku skierowanego do (...) Bank S.A. oraz treści w nim zawarte.

O kosztach postępowania i dochodzenia orzeczono na podstawie treści art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych.